

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Vialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

I detta nummer

Är flaggan för alla?

Barn och våldshandlingar

*Barnpsykiatern, Dr Fredrik
Fränkel*

Mio, min Mio — tankar kring en bok

*T.f. bibliotekskonsulenten Werner
Bryman*

Har ungdomsgårdarna en stil i sina
program?

*Så tycker jag
Erik Bohlman*

Modernisera kansliarbetet!

Vad skall vi dricka?

Sommarplaner

NR 4

MAJ 1955

ARGANG 4.

UTGIVEN AV:
GÖTEBORGSUNGDOMENS
SAMARBETSORGANISATION
OCH
CENTRALKOMMITTÉN
FÖR UNGDOMSRÅDEN

PRIS 75 ÖRE

Det är ingen brist på »dagar». Vi har väl nästan var sin. SAM har själv ungdomsdagar. Och så har vi Folknykterhetens dag, Söndagsskolans dag, Barnens dag. Lokalt har Gustav Adolfsdagen varit ett uppmärksammat inslag. Första maj har bred resonans och internationell klang. Men ingen av dessa dagar — eller alla här onämnda — torde av allt folket uppfattas som varje medborgares personliga angelägenhet. Svenska Flaggans dag borde vara det.

Tänk själv efter! Historiskt och samhällsideologiskt, språkligt och organisatoriskt bildar vi en avskild enhet i denna vår värld, och den enda symbol som täcker detta förhållande är vår fana. Men samtidigt hindras en allmän uppslutning under fanan av traditioner och minnesfixerat tänkande. Den blågula duken betraktas nog ännu på sina håll som ett varumärke för kunglighet och klass-samhälle. Man gör då inte klart för sig, att symbolen liksom namnet på vårt rike och landet sådant det ligger där är det bestående, är kontinuiteten i folkets liv, medan lagar och livsförsel ändras, och rättigheter och skyldigheter under tidernas lopp blir föremål för omvärderingar och justeringar.

Här vill ingen visa vägen tillbaka till punschpatriotism och andra efterklanger till »fornstora dar». Men vi anser att det gemensamma arvet — landet, språket — bör förvaltas under en bestående kärlek, och att flaggan är dess tecken även i fredlig tävlan.

Den som bär på hopp om mänsklighetens framtid måste tänka sig och vänta — för att inte säga hoppas på — att landets politiska suveränitet skall regleras i ett fritt samgående med andra folk. Men detta behöver på intet sätt innebära ett övergivande av vår egenart. En önskvärd utveckling måste innebära att vi med bevarande av vår interna frihet utåt finner vår plats i ett samordnande statssystem.

Är flaggan för alla?

I en sådan målsättning har Svenska Flaggans dag sin plats. Man kan nog inte säga, att dess firande hittills skett efter sådan ideologi. Tvärtom är man frestad påstå, att det hittills varit

för mycket vapenskrummel kring landets enda allomfattande högtidsdag. Detta kan förklaras med hänvisning till traditionerna. »Jag vet att du är och förblir vad du var.»

Men är det inte just deltagandet som sätter sin prägel på 6:e-junifesten. Så länge folk nöjer sig med att låta sig representeras av beordrade skaror, så håller sig spontaneiteten på avstånd.

I detta avseende synes ungdomsorganisationerna ha en uppgift att fylla. Ett deltagande från alla SAM:s organisationer skulle sätta ny prägel på folkfesten. När detta skrives har föreningen för Svenska Flaggans dag ännu inte sänt ut inbjudan, men festen lär i år komma att hållas på Götaplatsen. Det behövs inga masstrupper. Jaga inte ut de yngsta ni har att representera föreningen! Det blir en form av kommendering det också. Deltagandet skall komma från de aktivt ansvariga. Och det behöver inte vara fler, än att ni själva trivs. 4 man från varje SAM-ansluten organisation, alla med sina egna fanor eller standar samlade efter en svensk fanborg, skulle bli en ny form för personlig delaktighet i 6:e-junifirandet, och vi skulle därmed kunna bana väg för ett allmänt och frivilligt deltagande. Den skaran skulle dessutom komma att vara ett absolut minimum. Med ett deltagande av samma omfattning från varje förening inom våra distriktsorgan skulle vi fylla en god del av Götaplatsen och påtagligt demonstrera ungdom i samhörighet.

Dagens omslagsbild

Konstens underbarn — sådana som Mozart — är sällsynta bland bildskaparna. Brådmogna ungdomar kan man dock hitta i deras led. Pablo Picasso, seklets störste konstförnyare, spanjoren som haft väsentlig andel i tillkomsten av snart sagt alla 1900-talets ismer, var redan vid 12-årsåldern en god realistisk porträttmålare, och 14-årig skapade han bestående mästerverk. Vid denna ålder klarade han på en dag samtliga de svåra proven för inträde vid konstakademien i Barcelona. En månad var det normalt att arbeta med dem.

1956 fyller Picasso 70 år. Sprudlande vital och produktiv målare och skulptör är han, gör keramik, etsar och litograferar.

Omslagets Pan är till synes lekande lätt nedtecknad med tusch på litostenens yta. Ömsom flödigt, ömsom med nästan torr pensel. Så har konstnären fått fram en oändlig rikedom av toner. Pan, herdeguden, må här stå som symbol för den längtan till lantligt orörd natur som på sommaren griper oss nordbor och lockar oss bort från stenöknarna. För Picassos del är pantecknandet ett led i hans dyrkan av den tidigare medelhavskulturen — denna kultur på vilken grund hela Europas andliga liv ännu i dag bygges. A. S-s

Föreningsnytt

är en rubrik, som vi använt då och då för meddelanden om föreningarnas verksamhet. Till detta nummer har vi fått så mycket om sommarplaner, att vi breder ut materialet över hela tidningen under den återkommande rubriken

Sommar med ...

Sommar med Libanon

Den nye pojksekreteraren Rune Andersson, som presenteras i »För det första», är i fullt arbete med sommarplanerna. Det permanenta sommarlägret vid föreningens anläggning Säteråsen, som står öppet för alla pojkar, kommer att vara igång från den 15 juni till den 16 augusti. För medlemmar i de olika triangelvadningarna anordnas ett vec-

presenterar vi Ynglingaföreningen Libanons nye pojksekreterare, Rune Andersson. Han är en ren libanonprodukt. Vid tio års ålder kom han med i föreningens pojkarbete. Nu är han 25 år gammal och har sedan några år tillbaka tillhört ledarekåren för triangelpojkarna. Som sådan har han nedlagt ett värdefullt och målmedvetet arbete bland pojkarna i Toltorpsdalen. Rune har länge umgåtts med tanken att ägna sig åt KFUM-arbetet som livsuppgift. Innan han definitivt tar detta steg och utbildar sig för sekreterarens gärning, har han velat lära känna denna inifrån.

När nu föreningen kallade honom att t. v. träda in i uppgiften som pojksekreterare, såg han detta som en möjlighet att få göra en insats bland de unga och samtidigt få den förstahandskunskapen om arbetet som han önskade, innan han börjar utbildningen på allvar.

Till dessa planer önskar Vi alla framgång och god fortsättning.

kolångt tärtläger på Rörö. Några ungdomar kommer att fara ända till Paris för att där delta i KFUM:s världsläger, som i år är förlagt till Frankrike.

Barn och våldshandlingar

Då och då ser man notiser i tidningen, som omtalar, att pojkar i 10—12 års åldern tagit fast en yngre pojke och på ett eller annat sätt, ibland sadistiskt, plågat honom. Hur kommer det sig, att sådana händelser inträffar, och är det något för vår förkättrade tid särskilt typiskt? Frågan kräver ett ingående svar. Jag skall försöka ge det i sammanträngd form.

Det finns väl knappast ett barn, som inte begått en mindre våldshandling. Sådana är oerhört vanliga, och kan man säga, nästan nödvändiga för att det lilla barnet skall kunna göra sina erfarenheter och taga lärdom därav. Det är uppenbart, att tendensen till att förstöra är mycket olika hos olika barn. Det livliga, temperamentsfulla, aktiva och oroliga barnet blir våldsamt i allt, vad det företager sig, jämfört med det stillsamma, ömtåliga barnet. Att sedan vi vuxna vill lägga in andra motiv än barnet har haft, är en annan sak. Tvärtemot vad vi säger, är många våldshandlingar i småbarnsåldern präglade av en klar psykologisk konsekvens.

I sina lekar följer barnen två vägar, om man så vill. Den ena följer utvecklingsgången. Barnet leker de lekar, som hör till barnets utvecklingsstadium. Den andra har samband med de särskilda upplevelser, som det enskilda barnet varit med om, och som medverkar i det mönster, barnet har för sina lekar. I leken tar barnet upp svårigheter, som det har mött och försöker i den arbete vidare med de aktuella problemen. Det får där utlopp för sina känslor och befriar sig från mycket, som trycker det. Såvitt man vet, har barn i alla tider lekt krig. Hur krigsleken formas ut, beror på vad som är på modet. På min tid var det indianer och vita, nu är kanske krigslekarna formade efter det moderna kriget. Det är ingen tvekan om, att bar-

net i leken får utlopp för både ilska och hämndlystnad, som samlat sig under dagens lopp. Jag tror, att det för många barn helt enkelt är nödvändigt att leka färdigt denna typ av lekar. Det är inte nyttigt för dem att ladda upp sig med för mycket ilska.

När större barn bildar grupper och gäng kan de inte sällan av en slump sätta i gång med våldshandlingar och utöva förstörelse, som förefaller meningslös. Det är de, som med slangbåge skjuter sönder fönster i ett växthus. Det blir en helt annan sak, när sådana händelser upprepas, och man har då kommit till en punkt, då man gör klokt i att göra en närmare undersökning. Det kan hända, att till grund för våldet ligger aggressioner, som barnet egentligen skulle vilja rikta mot uppfostraren. Denne har kanske lyckats hämma dem, så att de tar sig ett förvänt uttryck. Man talar då om hämmade aggressioner och har med ledning av de senaste årtiondenas forskning och erfarenheter fått allt större klarhet i dessa aggressioners betydelse för en förvänd, neurotisk karaktärsutveckling.

Nu vill jag omedelbart säga ifrån, att detta resonemang ingalunda innebär, att barnen skall uppfostras hämningsfritt. Det är otänkbart, att en i socialt avseende välutvecklad människa skulle kunna existera utan hämmande mekanismer. Och en väsentlig del av vår fostran består också i, att lära våra barn behärskning, alltså utveckla hämmande mekanismer. Allt detta är i sin ordning. Vi skall bara inte glömma, att självbehärskning, som eliminerar de kraftigaste aggressionsuttrycken, inte kommer de mänskliga affekterna att försvinna. De finns kvar, aggresionslusten har inte utrotats. Uppfostraren får räkna med, att den på ett eller annat oväntat sätt tar sig uttryck vid ett annat

tillfälle. Det kan för svåra fall ske i form av brutalitet och tyranni, t. ex. mot mindre barn och djur.

I detta sammanhang kanske det kan vara värt säga några ord om de förkättrade seriernas betydelse som orsak till sadistiska tilltag. Särskilt från lärarhåll har det gjorts gällande, att de flitigaste biobesökarna och de värsta serieläsarna bland barnen är de mest oroliga och nervösa och lärarna vill i biospringandet och serieläsandet och upplevelserna därifrån se den egentliga orsaken till dessa barns besvär. Och givetvis kan man inte komma ifrån, att en viss påverkan äger rum. Men så enkelt ligger det nog ändå inte till. En sådan tydning täcker bara en mycket liten del av verkliga förhållandet. De flesta fall av sadism, som har penetre-rats ordentligt har nämligen visat sig bero just på hämmad aggression, där behandlingen ingalunda enbart består i förbud för biobesök och serieläsning. Och i de fall, där man av tidningsnotiser att döma fått fram, att ett barn som orsak till en sadisthandling uppgivit en förebild i någon serie eller från en film, visar det sig vanligtvis vid närmare undersökning av barnet, att det redan före den utförda handlingen blivit mentalt skadat i något avseende. I fråga om film har Statens biografbyrå sedan några år uppmärksam följt inrapporterade fall av kriminella handlingar, vilka uppgivits orsakade av en viss film. Hittills har man inte fått några övertygande bevis för samband mellan film-påverkan och kriminell handling.

Hur skall man få bukt med ett barns sadistiska tendenser? Ja, oftast är det en besvärlig historia, som kräver långvarig behandling, som i princip går ut på, att man sätter sig in i barnets förhållanden och svårigheter. Man får också hjälpa barnet till att få utlösning för sina aggressioner på ett adekvat sätt. Det kräver också samarbete med föräldrarna, som måste lära sig förstå orsakssammanhanget. I de svåraste fallen krävs långvarig djuppsykologisk behandling. Det viktigaste är, som i all medi-

cinsk behandling, profylaxen. Det finns mycket att säga om den, men det kan sammanfattas så här:

Det är helt enkelt nödvändigt, att barn då och då måste känna, att de inte får sin vilja igenom och därför blir besvikna, men det är absolut felaktigt att hindra dem att alltefter ålderstadium ge olika uttryck för denna besvikelse!

En SAM-pionjär är borta

Einar Anderssons plötsliga bortgång från ett omfattande organisationsarbete lämnar även hos SAM en plats tom. De yngsta ombuden hade väl inte alla observerat, att Einar ännu höll en plats hos oss. Han var sedan begynnelsen revisor. Det uppdraget fick han såsom en personlig hederspost efter sin medverkan i det förberedande arbetet vid startandet av SAM. Och det uppdraget fick han behålla. Hans engagemang i nykterhetsrörelsen och det fackliga arbetet hindrade honom att ägna sig mera åt SAM, men årsmötet sa alltid som så: Så länge Einar vill åta sig att granska våra räkenskaper, så skall han hålla på med det.

I sitt nykterhetsarbete var Einar Andersson ävenledes en SAM-människa. Han ägnade mycket omtanke åt samarbetet med andra organisationer, och genom sin smidiga saklighet bidrog han till att hos folk av skiftande uppfattningar skapa good will för folknykterhetens linje.

Personligen var Einar också av SAM; öppen åt alla håll och villig till medverkan. Om denna villighet lett till för stora påfrestningar, så vågar vi dock tro, att hans mödosamma liv var glädjefyllt, liksom han var framåtblickande och för andra stimulerande.

Einar! Dina vänner i SAM tackar Dig för vad Du ville och var!

Anders Sundvall

MALMÖ-konferensen

blir 26 - 27 - 28 maj

Ungdomsrådets samarbetskommitté sammanträffade i slutet av febr. med den lokala konferenskommittén i Malmö. Tidpunkten för konferensen fastställdes då och kan på grund av inkvarterings-svårigheter i Malmö ej bli den traditionella utan flyttas en vecka senare i direkt anslutning till pingsten.

Arbetsättet i årets konferens kommer att mer präglas av personlig och arbetande kontakt i grupper och utskott och mindre av stora plenardiskussioner. Det blir dock tid till några utflykter bl. a. har malmöbornas kontinentala kontakter inspirerat till det originella greppet med konferensavslutning i Köpenhamn på lördagen.

Av många tecken att döma finns det en stark önskan om kontakt mellan de frivilliga ungdomsråden och även mellan de kommunaltillsatta ungdomsvårdande organen i landet. Denna konferens är öppen för båda grupperna av organ enligt de representationsregler som finns i konferensanvisningarna. En viktig fråga under konferensen blir givetvis utformningen av det fortsatta samarbetet på riksplanet.

Programmet i korthet.

Torsdagen den 26 maj:

Dagen ägnas åt de **kommunala och statliga stöden** till ungdomens föreningsliv samt ungdomsrådets roll i dessa sammanhang. På kvällen ett program om **vilka krav vi ställer på en ungdomsledare**.

Fredagen den 27 maj:

Hela förmiddagen ägnas åt frågan **hur vi skall nå den föreningslösa ungdomen**. Föreläsare blir den finländske FN-experten Gay von Weissenberg, som framförallt kommer att uppehålla sig kring **gängebildandets psykologi** och föreningsledarnas **kontakt med ungdomens föräldrar**.

Eftermiddagen ägnas åt grupparbete kring **ungdomsrådets målsättning, organisation och arbetsuppgifter**.

På kvällen samkväm på Malmöhus med diverse inslag i programmet.

Lördagen den 28 maj:

På förmiddagen **rapporter från grupper och utskott** samt plenardiskussion.

Efter lunch **avslutningsförhandlingar och avresa till Köpenhamn** där polisens **ungdomsarbete** studeras under en rundtur i polisens radiobilar och bussar. Konferensens avslutning blir omkring kl. 20 varefter kvällen är fri i den danska huvudstaden. Återresa till Malmö kl. 24 men möjlighet att övernatta i Köpenhamn kommer att ordnas.

Sommar med SSU

Vi skulle kunna fylla hela tidningen med våra sommarplaner, säger Folke Alfredsson. Vi har först den 4 och 5 juni nordisk gränsträff i Halden. Norska och svenska statsministrarna skall tala där, och vi håller till vid Fredrikstens fästning, så det är litet annorlunda än för 50 år sedan och 1718. Vi möts nämligen till minnet av unionsupplösningen.

Den 4 till 20 juli har vi en önskeresa till Frankfurt am Main. Där skall vi ha konferenser, samkväm och tävlingar med tysk fackföreningsungdom. Vi skall också göra studiebesök samt rundturer och vandringar i Alperna.

Samtidigt — 11 till 20 juli — har vi ett stort läger, Öresundsläget, på Råå vallar i Hälsingborg. Dit väntas c. 5000 deltagare, en del med extratåg. Tiden upptages av rundturer, sport, möten och festligheter. Där anordnas sålunda nordiska demokratin dag den 17 juli. Bland idrottsarrangemangen märkes en fotbollsmatch mellan ryktbara HIF och en kombination av lägerdeltagare, vilken kommer att innehålla internationella spelare från de olika nordiska länderna.

För folk som vill komma riktigt långt ut i världen anordnas resor till Grekland och Tunisien.

Sommar med SS

Göteborgsdistriktet av Sveriges Scoutförbund har mycket att bjuda sina medlemmar, säger Gunnar Engelbrektsson. I första hand står ett landsdelsläger vid Dyrsten på norra Orust. I stället för riksläger anordnar SS i år 6 landsdelsläger, av vilka det nordligaste kommer att ligga vid Abisko. Dyrstenslägret är avsett för västsverige och hålles 22 juli till 1 augusti. Gränserna mellan landsdelarna är dock inte oöverstigliga. Stockholms län deltar sålunda i Dyrsten. Dit kommer också en del utlänningar, norrmän och danskar, kanske finnar, men alldeles säkert engelsmän. Man beräknar att få närmare 300 deltagare. Några tyska flyktingscouter är inbjudna, och de kommer dessutom att efter lägrets slut få bo en tid hos olika scoutfamiljer.

Sjöscouterna med sina båtar kommer samtidigt till Dyrsten.

Lägervistelsen på 10 dagar kostar 35 kronor, och så får var och en svara för sin resa. Man planerar att ordna en direktbåt från Göteborg.

Sommar med NTO

Bengt Isaksson talar om, att man kommer att hålla två V-veckor (veckor med innehåll av väsentlig betydelse och vikt). En hålles första veckan i juli på Orust och en i första veckan av augusti vid Härsjönäs. Den 13 till 16 augusti blir det nordisk ungdomssamling vid Wendelsberg, och 20—21 augusti håller distriktet ungdomsstämman i Jonsered. Under hela sommaren blir det träffar i Öjersjö. Den idrottsliga verksamheten skall intensifieras. I juni blir det sålunda NTO-DM i fri idrott, och till juli planeras utbyte med Södra Elfsborgs distrikt.

Vitamintoddy

- 1 del svart vinbärsmust
 - 1 del äppelmust
 - 2 del kokande vatten
- citron efter smak.

Sommar med KFUK

Det största intresset inför sommaren fångar vårt riksscoutläger i Dalarna, säger Kerstin Karlsson. Det kommer att hållas 29 juni till 8 juli, och så många som har någon som helst möjlighet därtill kommer att vara med där. Lägret ligger vid Rogsjö i närheten av Falun. Det blir också internationellt deltagande där.

Triangel flickorna (inte scouter alltså) kommer att fara till ett förbundsläger vid Katrineholm. Utan att ha scoututbildning skall de bo i tält under 14 dagar. Organisationen där är baserad på självstyrelse. Detta prövades förra året och slog väl ut, varför systemet bibehålles i år.

Under sommaren gör våra olika avdelningar utfärder till vår sportstuga vid Vintermyst i Härryda. Där skall vi hålla ett veckoläger i juni.

Slutligen far några ledare till England för att delta i konferens med anledning av det engelska KFUK:s 100-årsjubileum.

Sigge

lika med Sigurd Johansson och föreståndare för Bjurslätts ungdomsgård slutade sitt värv på Bjurslätts ungdomsgård i och med utgången av april månad i år.

Sigge är den typiske skogs-karlen, tyst, ihärdig, äkta. I Bjurslättsområdet har han från början skapat kontakter enligt en naturlig skjortärmsmetodik och blivit accepterad av både ung och gammal.

Den hyllning, som ungdomsråd, ledare vid ungdomsgården och ungdomsgårdsmedarbetarna visade honom i samband med »sista dagen på gården» gav skäl för beteckningen: rätt sak på rätt plats.

Kjell A-son

Mio, min Mio — tankar kring en bok

Att första ledet i överskriften här ovan är en boktitel, torde vara välbekant. Just det, författarnamnet är Astrid Lindgren.

Vännen redaktören bad mig vid ett tillfälle, att jag skulle tala om hur en bra bok för barn och ungdom borde vara beskaffad, meddela några osvikliga kännetecken på den goda berättelseboken. Nu har man så länge talat om den dåliga litteraturen, menade han, att det vore hög tid att försöka ange, vad som menas med god litteratur. Jag tror jag blev tyst en lång stund. Svaret blev sedan något undvikande. Allt är så relativt. Läsarens ålder och kön, berättelsens genre...

Men väsentliga frågor låter sig som bekant inte avspisas, de kommer alldeles oombedda åter. Och så gled handen över bokhyllan och stannade vid Astrid Lindgrens senaste skapelse. Den boken borde jag bestämt säga något om. Kanske inte recensera efter gängse mönster, det har åtskilliga pennor redan gjort. Men prata om boken, andas atmosfären i den, kränga av sig vardagströjan och följa Mio till målet och helst ett stycke längre. Bäste läsare, vill Du följa med?

För någon tid sedan åkte jag bil nattetid. Mörkret ruvade blåsvart i klyftorna vid sidan av vägen. Människorna hade krupit in i sina hus. Natten var mäktig och suverän. Sällan har jag haft en så överväldigande känsla av de levande varelsernas fysiska litenhet. Och sällan har jag så klart insett, att jordklotets rutinmässiga växling mellan dag och natt hör till stjärnsystemets sällsammaste under. Sannerligen, natten var ingen tid för människan själv. Men den var en fin tid att resa i — för hennes tankar.

Betecknande nog börjar Mio sin hisnande resa med att »färdas genom natt och dag». Han är tvungen att göra det, den vilsne pojken från barnhemmet, för att komma till sin rätte far, för att

komma till Konungen, Landet i Fjärran. Där får han äntligen någon att hålla i handen, någon som med värme nämner hans namn och kallar på honom: »Mio, min Mio!»

Varje människa som har med barn och ungdom att göra nickar igenkännande. Ja, så är det. Kalle behöver någon att ty sig till. Endast Kalle själv vet vad det vill säga att resa genom dag natt för att komma till den rätte, han som kan hjälpa honom med modellplanet och som titt och tätt kan beundra honom: »Du var mig en baddare att växa, Kalle!»

Men — så skjuter man boken ifrån sig. Det här är bestämt en resa, som angår betydligt fler än Mio. Jag tror den angår mig själv. Homo Sapiens har hunnit med många resor genom natt och dag under sin redan beskärda tid av hundra tusen år. Och ska vi naket och troskyldigt tillstå resornas mål, så var det väl oftast konungen vi sökte, Konungen i Landet i Fjärran. På den vite springaren Miramis kastade vi oss ut och bort, fria från all futtig gravitation. Inte alltid kom vi fram till slottet och rosengården — har någon ännu kommit ända fram? Så tittar man ut genom fönstret, ser en av säsongens sista snöflingor på sin obestämda färd mot jorden, tänker: det är fler som reser. Och snön har haft tid på sig. Två miljarder år har det snöat på planeten, långt innan aningen av en människa kunde skönjas.

Så tar man fatt boken igen. Lycklige Mio! Han kom fram till sin konung. Han sadlade rätt häst. Det ligger en livets egen starka musik i kungaorden: »Jag tycker om fågelsången. Jag tycker om musiken från mina silverpopplar. Men mest tycker jag om att höra min son skratta i rosengården.» Sedan tycker man sig erfara en sugning i mänsklighetens hjärta: Mio får smaka av brödet som mättar hunger och dricka av

vattnet i den källa som släcker törst. Att få äta den varma tryggheten till mättnad och dricka den ljusa friden till otörstighet hör till mänskosläktets urtidslängtan. Sången har gått genom höst och vår, genom liv och död. Och den tonar alltjämt i den fromma bönen och i den äkta sagan.

Men en riktig saga är inte ljus alltigenom, liksom inte livet är det. I den högsta silverpoppeln, där stjärnorna brinner, sitter om aftonen en svart sångare: Sorgfågel. Nu får Mio för första gången höra talas om riddar Kato, den besynnerlige och avskyvärde, som i sitt kalla järngrepp kan fånga även unga människor och låta deras mantlar tomma falla ned. Kato regerar i Landet Utanföör, landet dit alla går men dit ingen vill.

Nog träffar vi människor riddar Kato. Vi går mot hans gränser säkrare än flyttfågeln mot Afrika, förmodligen också säkrare än urankärnan går mot bly och solvätet vandrar till helium. En Homo dödar för att leva och lever för att dö. Vad mer?

Mio pekar på själens möjlighet. Möjligheten att delta i kampen mot Kato, som inte bara är livets fiende utan också godhetens. Att låta Miramis ta det avgörande språnget över Morgonljusets bro, att forcera dunkla och döda skogar och därefter gå Kato in på livet. Ty denne svarte riddare har ett hjärta av sten, men ingen hatar det hårda hjärtat så mycket som Kato själv. Sådan är fångenskapen i ondskan, dess janusansikte. Genom »tusen och tusen år» har släkten arbetat på svärdet, som ska befria människan från hjärtat av sten. Vi har själva rivit upp blusen och blottat oss för det befriande snittet, som Mio, kungasonen, i tidens fullbordan ska utföra.

Där kulminerar Astrid Lindgrens saga, en senfödd dikt, om man så vill, om striden över alla gränser och striden i det lilla lilla: ett mänskohjärta.

Den unge läsaren, kanske en Kalle på 9 år, pejar naturligtvis inte de stora djupen i texten. Han läser ramberättelsen om grabben som försvann, som

efterlystes av polisens ordonnansavdelning men aldrig kom tillrätta. Kalle tjusas av den vilda ritten på sagans häst i ett främmande land. Lite kusligt, kanske onödigt kusligt, blir det att läsa om Katos svartslöjade spejare. Men han fångas av det vådliga äventyret. Många antydningar kommer Kalle, 9 år, aldrig att bli riktigt klok på. De är heller inte skrivna för honom. De är avsedda för den Kalle, som är tjugo år, ja trettio, fyrtio och hur höga tiotal som helst.

— Se, det var en riktig saga! sa H. C. Andersen.

— Se detta, bästa redaktörn, var tydligen en riktig bok!

Sommar med Högerens ungdomsförbund

Vi kommer liksom förra året att ha kontinuerlig sommarverksamhet, och vi planerar en del åtgärder för att intensifiera detta arbete, säger Göte Knutsson. Vi kommer att samla medlemmarna åtminstone var tredje vecka till utomhusarrangemang, speciella stadsorienteringar och utfärder, bl. a. till Långedrag och segling, och då och då någon bryggdans.

Tomatcocktail

Pressa saften av fyra tomater och håll i glas. Tag några teskedar av saften och rör ut en rå äggula, salt, peppar och en aning citronsaft och blanda det sedan försiktigt med saften, så att blandningen inte trådar sig. Severas iskyld.

Apelsincobbelt

Lägg litet krossad is i botten på ett glas, håll på nypressad saft av 1—2 apelsiner, söta och späd med vanligt vatten, mineralvatten eller sockerdricka. På kanten av varje glas sättes en apelsinskiva. Det är också trevligt att lägga i ett cocktailbär eller en vindruva.

SVENSKA UNGDOMS-

Begreppet folkdansare innebär för de flesta en flock människor, som skakar hemvävt och niger och kutar runt på mer eller mindre konstiga sätt. Vet du bättre besked är jag glad — om inte vill jag här ge några upplysningar. Vår riksomfattande organisation räknar drygt sjutusen medlemmar. Folkdans står på de flesta föreningarnas program. Därtill kommer dock en hel rad andra arbetsområden och intressen. Gemensamt för dem alla är att vi strävar att finna, underhålla och bevara gamla former av vår allmogebefolknings kynne, musik, kultur, klädesätt, lekar och danser. Det gör vi genom att söka finna rätt på gamla dräkter med äkta ursprung, uppteckna gamla låtar och musik och beskriva lekar och danser, som för länge

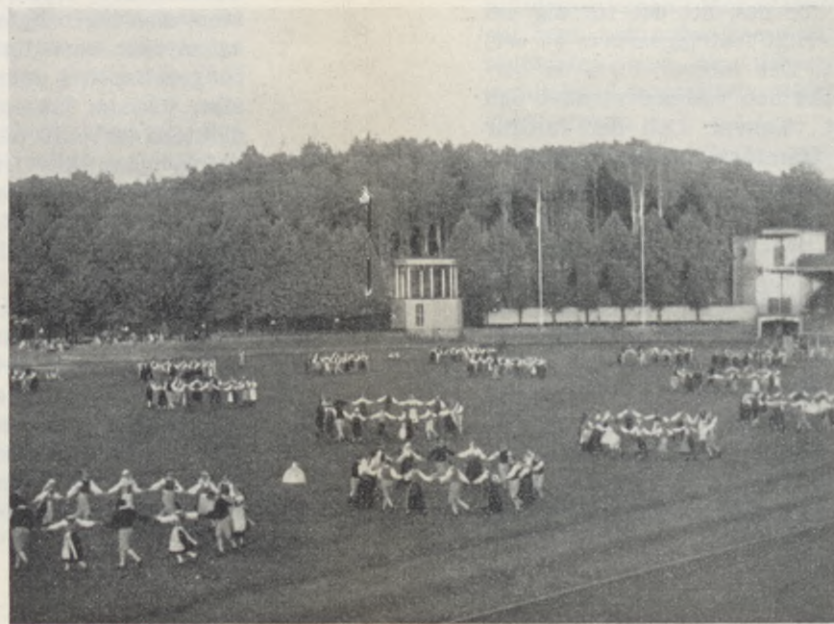
sedan roade alla och envar på bröllop, skördefester och lekstugor. Vi vill också få tag i olika dansers ursprung. Våra medlemmar sysslar dessutom med hembygdsstudier, sång, vävning, slöjd, fotografiering och mycket annat. I Göteborg har Ungdomsringen nio föreningar som i stort sett arbetar efter dessa riktlinjer. Säkert har Du någon gång sett en grupp vid någon uppvisning på Svenska flaggans dag eller pressens rundtur eller Ungdomsdagarna. Dessutom har vi försökt glädja folk med vår dans och musik på sjukhus, vårdhem och skolor av olika slag.

Den aktivitet som allt vårt arbete kräver av envar är bästa garantien för att medlemmarna trivs och känner glädje i fritidssysselsättningen.

B. D.

-RINGEN FÖR BYGDEKULTUR

Har ungdomsgårdarna en stil i sina program?

Undertecknad har förut ställt denna fråga i Vi allas spalter, och jag ställde den då i första hand till mig själv och till medarbetarna här på Krokängs och Kyrkbyns ungdomsgårdar. (Frågan kunde f. ö. utsträckas till att gälla också många ideella och politiska föreningars program.) Man ser — jag kan säga det utan att vara hemfallen åt överdriven pessimism — hur oerhörd smakförskämningen är hos stora skaror av vårt folk, både yngre och äldre. Man behöver exempelvis bara gå på bio och höra flabbskratten på alldeles fel ställen i filmen för att förstå detta. Hur skulle då förhållandena kunna vara annorlunda bland de i många fall lindrigt sagt svår- anpassade och håglösa ungdomar, som frekventerar ungdomsgårdarnas öppna linje och utgör stamkunder vid ungdomsgårdarnas programaftnar, dessa ungdomar som vi förgäves sökt få in- placerade i någon av gårdens grupper?

Svårigheten att genomföra ett program av någorlunda hög klass inför detta kritiska auditorium känner varje ungdomsgårdsarbetare väl till. Det kan gå bra ibland, utan att man riktigt vet varför, men det kan lika gärna bli miss- lyckat. Det behövs t. ex. bara att några intellektuellt undermåliga ungdomar (det kan tyvärr lika gärna vara några andra) börjar fnissa och fnittra under ett stäm- ningsprogram för att oron skall sprida sig i hela församlingen och förstöra stämningen helt och hållet.

Typiskt är vad en öppna-linjen-grabb yttrade till mig efter en programafton nyligen. En frisksportarklubb hade haft ett program, som den f. ö. har all heder av. Det var skämt och allvar i lagom avvägda portioner. Trots programleda- rens utmärkta sätt att introducera de olika programpunkterna var det några grabbar — 16—17 årsåldern — som

mitt under den stämmingsfulla avslut- ningen skrattade så de höll på att kikna. De höll för munnen och gjorde nog sitt yttersta för att behärska sig, men skrat- tet slog igenom flera gånger vid de mest olämpliga tillfällen. När jag efteråt ta- lade med den ledande grabben i skratt- gänget sa' han så här, och jag har ty- värr- ingen anledning att betvivla att det kom från hjärtat: »Hur f-n skall man kunna låta bli att skratta! Här har dom gjort opp ett lägerbål av crepe- papper med en lampa inuti och så står det en gubbe och läser verser och åbä- kar sig och gör sig till. Det är ju för dj-t löjligt. Ha, ha, ha!»

Ja, det var hans sätt att reagera in- för programavslutningen! — Dock — vad vet vi? Kanske kände han, eller någon av de andra grabbarna, trots allt en viss inre gripenhet inför det hela, en viss osäkerhet och förlägenhet, som tog sig uttryck i fnittror? En av dem bad i alla fall om ursäkt efteråt och menade att programmet nog »egentligen hade varit f-t bra, fast man inte förstår sig på dikter och sånt där».

Skall vi åtminstone hos en liten del av ungdomsgårdarnas besökare kunna skapa en bättre smak när det gäller program och en bättre inställning till kulturen över huvud taget, måste vi göra klart för oss, att det rör sig om ett kontinuerligt fostringsarbete av oer- hörda mått. Det fordrar bl. a. en oer- hörd envishet och målmedvetenhet och ett oerhört tålamod. Och det fordrar många och framförallt goda *ledare*.

Vi måste börja detta fostringsarbete mycket tidigt, i lek- och barngrupperna och sedan målmedvetet fortsätta det upp igenom åren. Jag tror att de av många förkättrade pojkk- och flickgrupperna med skiftande sysselsättningsformer har större möjligheter härvidlag än special- grupperna. Här är man icke bunden av att på så och så många timmar lära ut så och så mycket i exempelvis träslöjd eller sömnad, här kan man ägna tid åt att skapa goda program och genom stu-

Så tycker jag:

diebesök av olika slag ge barnen eller ungdomarna kontakt med kulturens olika yttringar och påverka smaken i god riktning. Som förut antytts kräver detta kunniga och verkligt ansvarsmedvetna ledare, ledare som inte är rädda för att gå utöver schemats två eller tre arbetstimmar. — Att det är ont om sådana ledare behöver jag inte spilla många ord på...

Jag har en känsla av att vi heltidsanställda icke rätt fyllt vår uppgift, när det gäller att stödja, styrka, uppmuntra och hjälpa gruppleadarna med program o. d. Dels kan vi själva för lite och dels är vi alltför ofta för splittrade och okoncentrerade av allt det övriga mångahanda. — Jag tror dock att vi borde satsa mer på goda program i de mindre sammanhangen, i en grupp eller i några grupper sammanslagna. Möjligheterna att på så sätt få fram en programfost-
ran i rätt riktning är givetvis vida större än i en stor församling med markant öppna-linjen-inslag.

När det gäller ungdomens nöjesfråga anser jag att ungdomsgårdarna har som sin uppgift att lära ungdomen roa sig på ett enkelt och naturligt sätt, utan sensationella och vidlyftiga yttre arrangemang. Detta är tyvärr en konst som nutidsungdomen i stor utsträckning tappat bort, sedan den kommersiella nöjesindustrin med sin sensationer-på-löpande-band-mentalitet utfört sitt förstörelseverk.

Nya, friska initiativ när det gäller såväl programarbete som verksamhetsformer bör givetvis tas upp till diskussion och prövas. Detta bör dock kunna ske utan stora ord och åthävor och utan att slå på stora reklamtrumman. Den, som någon längre tid sysslat med ungdomsarbete, märker nog ofta, när han synar de nya uppreklamerade verksamhetsformerna i sömmarna, att det på sin höjd är sömmarna som är nya. Vi skall akta oss för faran av att hemfalla åt någon magisk övertro på nya verksamhetsformer, liksom vi naturligtvis

inte heller bör gripas av någon panisk rädsla för att pröva sådana. Men det gäller att vi hela tiden har målsättningen klar och levande för oss!

Vi lever i en livsåskådningarnas kristid. Det är sannerligen inte underligt om ungdomen har svårt att orientera sig i nutidstillvaron. Det finns inga fasta normer på något livsområde för en mycket stor del av vår tids människor. Det är då inte att förvåna sig över om ungdomen tar sin tillflykt till allsköns dåliga glädjesurrogat. — Men en mycket allvarlig sak är det om en ungdomsarbetare i den goda smakens kristid faller för frestelsen att göra sig populär på den goda smakens bekostnad. Ansvaret faller tungt på den ungdomsledare, som bildligt talat bjuder ungdomen stenar istället för bröd och på så sätt medverkar till ytterligare smakförskämning hos de ungdomar han är satt att hjälpa och leda.

En sak är klar: Ungdomsgårdarna är inte till för att tillfredsställa ungdomens dåliga smak och sensationsbegär, när det gäller nöjesprogram av mer eller mindre tveklaktig karaktär. Jag tycker att vi skall vara ärliga mot våra ungdomar och göra detta klart för dem, även med risk att bli ansedda för gammalmodiga och efterblivna! Vi är till för att leda deras nöjesbehov in på sunda banor. Detta kan vi göra endast om vi kan få dem att förstå, att deras abnorma nöjesbegär och sensationshunger är ett uttryck för en, om än för dem själva omedveten, längtan efter något fastare, något bättre och tryggare än vad all denna världens nöjesindustri har att bjuda. Kunde vi genom vårt arbete och vårt sätt att vara på ett enkelt, naturligt och kamratligt sätt hjälpa en ung människa dithän — och sedan också visa henne vidare — vore det så bara i ett fall på hundra eller ett på tusen, ja, då har ungdomsgården fyllt en mycket väsentlig uppgift.

Erik Bohlman

— **Så tycker jag:** —

Modernisera kansliarbetet!

Ledarbristen är onekligen ett av de svåraste problem vi har att bekämpa. De ledarkrafter vi förfogar över är tyvärr alldeles för få, och ju duktigare de är, desto mer får de att bestyra. Till slut kommer det ögonblick när familjen säger stopp, och då idrotten plötsligt blir en rutinerad ledare fattigare.

Vad kostar det egentligen att mista en dugande ledarkraft? Frågan förefaller kanske en smula ovanlig, men jag tror att det lönar sig litet varstans att fundera en smula på svaret.

Vilken utgångspunkt man än väljer, vilken typ av idrottsförening man än representerar, står det ganska snart klart att förlusten — även ekonomiskt — är enorm. Vad som därför *kan* göras för att underlätta och modernisera ledararbetet bör göras *nu* — en försening kan bli alltför dyrbar.

Utvecklingen går ju framåt på alla områden, men man har inte så sällan en obehaglig känsla av att den har halkat beklagligt efter på det idrottsorganisatoriska området. Många jäktade och tröttkörda ledare springer fortfarande omkring med »kontoret på fickan», många förenings- och tävlingssekreterare spiller bort dyrbar tid på att sno runt hos vänner och bekanta för att få låna en skrivmaskin eller stencileringsapparat. Sådant skapar oreda och vantrivsel.

Vad jag syftar till är detta: En modern och tidsbesparande kansliorganisation med välordnade och överskådliga arkiveringsmöjligheter och en fullständig kontorsmaskinuppsättning är i det långa loppet en lika pockande nödvändighet som en fullständig och modern uppsättning idrottsmaterial.

Giv ledarna den hjälp de så väl behöver! Varför inte ordna insamlingar och lotterier för något så absolut nödvändigt som att ordna till ett modernt kontor åt föreningen?

Nu kommer många ledare att säga:

Det behövs inte! Pengarna kan ju användas mycket bättre för andra ändamål. Har det gått förr, så skall det väl gå nu också, även om det är knogigt ibland.

Tro dem inte! Skaffa dem det moderna kontoret *för säkerhets skull!* Det betalar sig fortare än Ni tror. Och då rutinarbetet går fortare och bättre, kommer de duktiga ledarna att få mera tid över för annat. Exempelvis för familjen.

Sådant skapar trivsel, och där man trivs där stannar man.

Lars Ekegren

(Ur SVENSK IDROTT)

Sommar med Unga Örnar

Vi börjar med pingstläger i Alborg, säger Torsten Wångersjö. Det blir huvudsakligen för ledare. Vid midsommar har vi det traditionella Flodaläget vid Nääs. Sedan skall vi deltaga i två internationella läger. Det ena hålles i Danmark 12—22 juli. Det är Danmarks Unga Örnar — DUI — som fyller 50 år. Dit väntas c. 2000 deltagare från världens alla hörn. Det andra storläget skall ligga en mil utanför Oslo. Dit far c. 700 Örnar från Sverige, bland dem ett 30-tal från Göteborg. Det läget hålles 27 juli till 5 augusti.

I augusti anordnar vi ett speciellt solörnsläger på Brännö. Det är avsett för våra yngsta medlemmar. Ett femtiotal göteborgare kommer dessutom att fara till ett läger vid Åsunden i mitten av juli.

Det allra finaste är en hollandsresa, som 35 stycken från Bjurslätt, vår mandolintrupp, skall göra 23 juli till 6 augusti.

Och så har vi utflykter till Granås i Hindås under hela sommaren. Där skall vi också pröva ett veckoläger med ungdomar bl. a. från Högsbotorp.

SAM:s medverkan till en insamlingsfinal för Sverige hjälper

söndagen den 17 april hade, när det kom till kritan, inte samlat så många grupper som man haft anledning vänta sig. Insatser av olika slag gjordes av följande organisationer:

NTO
Svenska ungdomsringen
KFUK
Libanon
Vita Bandet
Örgryte Idrottssällskap
Idrottsföreningen Kamraterna
Fräntorps Idrottsförening
Lingförbundet
NOV
Frisksportarna
ABF

Det blev huvudsakligen gatuinsamling kring Ungdomsringens och NTO:s folkdansuppvisningar. Lingförbundet hade insamling hela veckan vid uppvisningarna i Cirkus. Egentlig husinsamling gjordes åtminstone av Fräntorps IF, vars fotbollsspelare besökte varenda stuga i det lilla ytterområdet. Ett gott exempel till en annan gång. Idrottsdistriktet kom efter med en insamling vid sitt årsmöte den 20 april.

Sommar med ABF och TBV

ABF:s och TBV:s lokalavdelningar samt föreståndaren för Internationalt Studentcenter i Hald utanför Viborg i Danmark har inbjudit till Nordisk sommarhögskola på Hald Hovedgård i Viborg. Curt Bergström berättar, att kursen pågår 29 maj till 12 juni. Man kan delta i kursen antingen en eller båda veckorna. Man kan ta barn med. Under kurstiden står de under uppsikt. Det finns alltså möjlighet att göra kursen till en kombination av studier och familjesemester.

Då det gäller resan till kursen finns det möjlighet att utnyttja en mycket fin rundtur. Den heter Dansk-svensk kusttur. Eftersom man får åka de olika sträckorna när man vill, kan man låta

vistelsen vid kursen vara endast ett uppehåll i resan.

Och låt oss så se på danskarnas presentation av kursen.

I en række somre har studenter fra hele verden været samlet på Hald Hovedgård, hvor et broget ferieliv har udfoldet sig, samtidig med at foredrag, diskussioner og det indbyrdes samvær har givet et rigt udbytte og dannet spiren til mangt et venskab tværs over landegrænserne. Der er her skabt en stemning og en fællesskabets ånd, som vi gerne ville føre ud i videre kredse. Det er vort håb, at den nordiske sommerhøjskole nu på lignende måde vil kunne samle et udsnit af de nordiske landes befolkning til et udbytterigt samvær, og det er vor overbevisning, at Hald Hovedgård kan danne den ideelle ramme om et sådant arrangement.

Sommar med idrott

Sammansättningen är så given, att vi här inte skall göra annat än stryka under, att ingen dag förgår utan idrottsliga arrangemang.

Tre folders har under våren gått ut till ungdomen. Lingförbundet och Göteborgs distrikts idrottsförbund har ställt i ordning en, VILL DU? I den angives kortfattat hur man skall bära sig åt för att komma med i en förening eller gymnastikavdelning. Denna folder utdelas i klasserna 8 och 10 i folkskolan samt i motsvarande klasser i övriga skolor. Ingen elev lämnar skolan utan att ha fått den.

Genom skolan distribuerar Skid- och friluftsförbundet en upplysnings- och propagandafolder för Skatås och delsjöterrängen.

Slutligen har RF-konsulenterna Leif Cederloo och Leif Stegeland utarbetat en folder att användas av idrottsföreningarna för rekrytering bland den ungdom som lämnar skolan.

Detta om det inre arbetet. Idrottens stora tillställningar blir ju alltid vederbörligt observerade.

UNGDOMS BYRÅN:

- kan meddela, att sammanlagt 91 ungdomsorganisationer inkommit med ansökan till barnavårdsnämnden om lokalhyresbidrag i år. Föreningarnas redovisade lokalomkostnader uppgår till 190.065 kronor. Som sökande till årets ungdomsledarstipendier har 24 ungdomsledare anmält sig.
- andas nu ut efter årets ungdomsledarkurser, som, glädjande nog, har varit mycket väl besökta. Förutom långkursen, som sträckte sig över höstterminen 1954 och vårterminen 1955, har kurserna för filmskötare och bandspelare lockat och intresserat. Nu gäller det höstterminen 1955. Kan man räkna med förslag från Vi allas läsekrets på önskvärda och aktuella studieämnen?
- söker nu lämplig vikarie till föreståndaretjänsten på Mosseberg. Sture Jinton har nämligen erhållit sex månaders tjänstledighet för studier. Vikarien skall börja sitt arbete den 1 september.
- har erfarit friska vindar från Lundens ungdomsråd, som tillfört debatten om ungdomsgård i Lundenområdet nya impulser. Det ser nu ut som om den besvärliga frågan, att finna en lämplig tomt för ungdomsgård, äntligen skulle kunna lösas.
- måste likaledes omtala att det börjar röra sig på Haga-fronten. Barnavårdsnämnden har gjort en förfrågan hos folkskolestyrelsen om att få disponera lokaler i Västra Hagaskolan, vilken för närvarande inte användes för skolbruk. Vi hoppas på folkskolestyrelsens välvilja och förståelse för att hjälpa till och lösa denna besvärliga fråga.
- såg två av ungdomsassistenterna som deltagare på Skolöverstyrelsens psy-

kologikurs på Breviksgården i april. Deltagarna var Sture Soneryd från Krokängsgården och Evert Persson från Nordgården.

- har att meddela från ungdomsdelegationen, att ledamoten Carl-Erik Abrahamsson avflyttat till Stockholm, varför stadsfullmäktige kommer att välja en ny ledamot efter honom. Nils-Ivar Engberg, som i sin egenskap av ordförande i Göteborgsungdomens Samarbetsorganisation varit adjungerad ledamot i delegationen, har ersatts av den nye ordföranden, Curt Bergström.

Vad skall vi dricka?

Svaret på frågan gavs på restaurang Mimer, då Folkrorelsernas Samarbetsorganisation mot Alkoholmissbruk hade inbjudit ett femtiotal representanter för olika organisationer till en orientering om de alkoholfria drycker, som finns att få i marknaden.

Det blev en mycket intressant och lärorik sammankomst. Den som trott att de enda drycker som står till förfogande för nykterister är läskedrycker och en och annan mustdryck fick revidera sin uppfattning grundligt. Instruktören i KSN (Kvinnoföreningarnas Samarbetskommitté för Nykterhetsfrågor) fru *Svea Lindström* från Stockholm hade tagit med sig en försvarlig laddning av drycker, som förevisades under demonstrationen. Något senare fick publiken även tillfälle att avsmaka dryckerna.

Stort sortiment

På demonstrationsbordet fanns inte mindre än ett tjugotal flaskor innehållande drycker, must, nektar, squash och druvvin. Dessutom ett flertal burkar med olika juicer. Det är väl ingen tvekan om att förekomsten av dessa alkoholfria drycker kan komma att spela en betydande roll i arbetet att ändra vårt

folks alkoholvanor. Här har vi nu drycker till vårt förfogande som ger svar på frågan från alkoholdryckernas försvarare vad nykterhetsfolket har att erbjuda i stället för det man är van att dricka.

Fru Lindström demonstrerade ypperliga kombinationer för en festmåltid, där man exempelvis kan välja följande: Grapefruit Juice till sandwiches, muserande muster som Charte Blanche eller Amaryllis till soppan eller fisken, svart vinbärsmust av märket Ribes till köttet, italienska druvvinet Zipperle eller det schweiziska Volg, druvnektar till desserten.

Olika smakriktningar måste tillgodoses

Bland de belåtna befann sig ombudsman *P. B. Johansson* i MHF. Han förde fram en mycket väsentlig åsikt ifråga om icke-nykteristen kontra de alkoholfria dryckerna.

— Faktum är, säger han, att vi som är nykterister har en viss smakriktning. Vi kan utan vidare dricka söta läskedrycker till alla de rätter, som serveras i en middag. Men icke-nykteristen är van vid en helt annan smak. Skall vi kunna få honom att avstå från sina alkoholphaltiga drycker måste vi möta honom med drycker, som tangerar hans smakriktning. Gör vi inte det så förlorar vi mark på de områden som vi vill erövra. De flesta av dem som använder alkohol är vana vid en viss festram, där de olika alkoholdryckerna ingår i ett visst mönster. Man finner det nedbrytande att avstå ifrån ramen. Med de alkoholfria drycker som numera finns tillhanda har vi gjort det lättare för denna kategori av människor att avstå ifrån de alkoholphaltiga dryckerna däri-genom att de har möjlighet att behålla den ram, som de är vana vid.

Den första åtgärd som behöver göras för att bekämpa överdriven läsning av undermåliga seriehäften är att rusta upp skolbiblioteken. (Larsson: Barn och serier.)

Ungdomsgårdsnytt

- ★ En del av föreståndarna för ungdomsgårdarna hade den 25 april en givande diskussion med Göteborgs Kvinnoföreningars Barnfilmkommitté. Det blev en så kallad helkväll, där en mängd värdefulla synpunkter om barn och film framfördes. Diskussionen utmynnade i ett önskemål om samarbete mellan de organisationer och enskilda, som sysslar med barnfilmklubbar. Ett arbetsutskott tillsattes för att förbereda en konferens med vederbörande.
- ★ De heltidsanställda medarbetarna vid ungdomsgårdarna har lovat medverka till att göra en sommar-make up på Härsjönäs, innan lägersäsongen börjar.
- ★ Den gångna månaden har givetvis även medfört en hel del problem av praktisk natur. Åtskilliga ungdomsorganisationer vill vara med på ungdomsgårdarna och bl. a. få hjälp med sina ofta besvärliga lokalproblem. Ungdomsgårdarnas möjligheter att kollektivansluta en ungdomsförening är synnerligen förmånlig för stadens ungdomsorganisationer.
- ★ Högsbotorps ungdomsgård arrangerade under valborgsmässoweekenden en trivsamt sammankomst för ledarna vid ungdomsgården. Man hade sökt sig upp till Idrottsgården i Hindås, där ett rikhaltigt program hade sammanställts av föreståndaren i samråd med intendent Söderberg, värden på stället.

Apsiha

$\frac{3}{4}$ l konserverade hallon
 $\frac{1}{2}$ kkp citronsaft
 $\frac{1}{2}$ kkp pressad apelsinsaft
1 stor flaska sockerdricka eller lika mycket kallt vatten och socker efter smak.
Blandas. Serveras kallt!

Förnämlig fritidsgrupp

PROGRAM

för fritidsgrupper inom S. 02 för våren 1955.

Elva sammankomster enligt nedanstående program.

- 1 a Upprop.
 - b Indelning i grupper.
 - c Redogörelse för gruppernas syfte och mål.
 - d Frågestund.
 - e Simträning. (Kondition.)
- 2 a »Hur en förening organiseras och arbetar.» (Föredrag.)
 - b »Hur man blir en bra funktionär och domare.» (Föredrag.)
 - c Praktiska övningar i tidtagning.
 - d Praktiska övningar som starter.
 - e Simträning. (Starter och vändningar.)
- 3 a Kamratskap. Laganda.
 - b »Idrottens 10 budord.» (Föredrag.)
 - c Hur man bygger upp sin kondition och hur man bör träna för att bli toppidrottsman.» (Föredrag.)
 - d Simgymnastik. Praktiska övningar.
 - e Simträning. (Snabbhet.)
- 4 a KAMRATAFTON.

Programmet utarbetat av deltagarna själva.
- 5 a »Modern livräddning.» (Föredrag.)
 - b »Konstgjord andning.» (Föredrag.)
 - c »Iskuskap.» (Föredrag.)
 - d »Badvett och båtvet.» (Föredrag.)
 - e Praktiska övningar i livräddning och konstgjord andning.
- 6 a »Varför inte tävla när man är förkyld?» (Föredrag.)
 - b »Första hjälpen vid olycksfall.» (Föredrag.)
 - c Tävlingsbestämmelser i simning.
 - d Simträning. (Växlingar vid lagkapp.)
- 7 a »EN UNGDOMENS SIMTÄVLING.»

Kursdeltagarna anordnar en simtävling för ungdom.
- 8 a »Hur man lär andra simma.» (Föredrag.)
 - b »Varför skall en idrottsman icke använda sprit och tobak.» (Föredrag.)
 - c Tävlingsbestämmelser i
 1. vattenpolo
 2. simhopp.
- 9 a Filmafton med diskussioner efter filmerna.
 - b Servering. (Eventuellt.)
- 10 a Terränglöpning eller orientering.
- 11 a KURSAVSLUTNING.

??? berättar om sina erfarenheter om träning och tävling samt de roliga minnen som är förknippade med resor såväl inom som utom landets gränser.

Efter varje föredrag följer alltid diskussion.

Dockteater har ingen stor marknad i vårt land. Tyvärr måste man tillägga, för där man har gjort försök har det blivit avgjord succé. Av vilken anledning inte fler försök gjorts är svårt att förstå. Möjligen kan det bero på att det inte finns så många som kan undervisa ledare i ämnet.

Det har emellertid nu utkommit en liten skrift på 40 sidor, som kommer att fylla ut en del av denna brist. Den är skriven av Jan-Axel Kylén och heter *Vi spelar dockteater* (Unga Örnar — ABF 75 öre). Man blir faktisk förvånad över den mängd fakta och tips som ges på så få sidor. Den rekommenderas livligt för alla organisationer och institutioner, som sysslar med barn. Skriften kan fås genom bokhandeln eller på ungdomsbyrån.

B.

Sommar bortom järnridån

FESTIVAL — världens största ungdomsträff, rubricerar Hans Lindberg, Generalsekr. i Göteborgs Festivalkommitté, följande presentation.

Ett av ungdomens stora rese-mål under sommaren 1955 kommer att bli den 5:e världsungdomsfestivalen i Warszawa. Överallt i vårt land förbereder sig just nu hundratals ungdomar att åka med och inte minst i Göteborg är intresset stort. Eller vad sägs om att över 700 ungdomar redan begärt material om arrangemanget och att många av dem regelbundet sätter in pengar i festivalens sparklubb!

Nämnas kan att i Warszawa kommer idrottstävlingar av olympiska mått att arrangeras. De blir — även de — de största i världen i år.

Bland alla andra arrangemang kan framhållas filmfestival, kulturtävlingar och alla deltagande länders kulturprogram. Således blir det även ett svenskt kulturdeltagande, bl. a. har festivalkommittén i Göteborg en ungdomskör på 40-talet medverkande, folkdanslag, so-lister osv.

Kort sagt: Festival blir en gigantisk uppvisning av det bästa som ungdomen

vill och förmår, man samlas i glädje och gamman, till sång och dans utan att glömma bort ungdomens ansvar för att försvara rätten att leva i fred. Och det bästa med festivalen är: vem som vill kan åka med...

presenterar vi den nye föreståndaren för Bjurslätts ungdomsgård, Stig Malmkvist. Han är född 1928 i Äryd, Blekinge. Skolåren avverkade han i Karlskrona,

där han bl. a. genomgått stadens lärlingsskola. Sedan blev det naturligt nog flottans underbefälsskola och examen å marinens tekniska linje i försvarets läroverk, och så blev han motormaskinist. Efter olika tjänstgöringar vid marinens verkstäder kom han till Bjurslätts ungdomsgård som assistent höstterminen 1953. Sin uppladdning för ungdomsledarskap har han vidare fått i Föreningen Hembygdsgillet i Karlskrona och genom scoutarbete inom NTO. Han har dessutom genomgått Gilwellutbildning och sista vintern deltagit i barnavårdsnämndens ungdomsledarkurs.

Lycka till!

Vialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

Redaktör och ansv. utgivare ANDERS SUNDVALL

Adress: UNGDOMSBYRÅN

Södra vägen 1 B - Göteborg - Tel. 17 09 20

Prenumerationspris kr. 4: —. - Postgiro 49118

Örnefeldts Tryckeri, Göteborg 1955

KFUK

KFUM, Parkgatan

KFUM, Lundby

Y. F. Libanon

**Göteborgs kommunistiska
ungdomsdistrikt**

**Göteborgs socialdemokratiska
ungdomsdistrikt**

Högerns ungdomsförbund

Liberal ungdom

**Göteborgs distrikts
idrottsförbund**

**Göteborgs distrikt av
svenska frisksportförbundet**

Göteborgs gymnastikförbund

Lingförbundet

Idrottsringen

Göteborgskretsen av Verdandi

SSUH

IOGT:s ungdomsavdelningar

Göteborgs SGU-avdelningar

NTO:s ungdomsdistrikt

**Göteborgs distrikt av
Sveriges scoutförbund**

**Göteborgs distrikt av
Sveriges flickors scoutförbund**

ABF:s ungdomsverksamhet

Unga örnar

**Göteborgs distrikt av
Svenska ungdomsringen**

Hyresgästernas ungdom

Ungdomens fredsförbund

Vita bandets ungdom

UNGDOMSRADEN I

Bjurslätt	Bräcke	Burås
Frölunda	Götaberg	Kristine
Kungsladugård	Källtorp	Lunden
Majorna	Masthugget	Nordhem
Nylöse	Ramberget	Redbergslid
Sanna	Örgryte	

